

L'excés nacionalista

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 9.05.09

"Catalunya es declara independent d'Espanya en matèria d'ensenyament", era ahir el gran titular d'un diari de Madrid. La primera explicació és que el nacionalisme espanyol té tics masoquistes. ¿És possible que el dia que Patxi López pren possessió a Euskadi l'atenció dels opinadors de la dreta nacionalista sigui la llei d'educació catalana?

Un nacionalista sensat estaria satisfet que el PNB no mani a Euskadi. I fins i tot podria fer autocrítica de la croada contra Zapatero durant el procés de pau i contra Patxi López, a qui van portar als tribunals per la seva entrevista amb Otegi. Doncs no, el més important de dijous era que Catalunya anava cap a la independència en matèria d'ensenyament. El que es guanya a Euskadi es perd a Catalunya i els ciutadans no poden relaxar-se. Però és difícil que aquest masoquisme tingui tant predicament. Una segona explicació, que complementa l'anterior, és que es pretén debilitar Zapatero. El PSOE pren Ajuria Enea al nacionalisme basc però Zapatero, a través del PSC, tolera que Catalunya vagi cap a una independència parcial. S'ha d'expulsar del Govern els que abans volien entregar Navarra i ara neguen als pares catalans el dret a escollir la llengua d'escolarització dels seus fills.

Però en matèria lingüística la nova llei d'educació només blinda la immersió existent des de fa molts anys, inclòs el període 96-2004 en què Pujol va governar amb el suport d'Aznar. Com que no s'ataca la política d'Aznar (tampoc es va fer durant aquells vuit anys), s'ha de buscar una tercera explicació.

Catalunya avança cap a la independència perquè Zapatero va subscriure el pacte del Tinell amb ERC i perquè ara Rajoy es vol reconciliar amb el nacionalisme català. I s'alarma els marianistes. Quan comença la campanya electoral europea al PP no li convé en absolut haver de suportar, a més a més dels vestits del valencià Camps, l'acusació de no defensar l'escolarització en castellà. I que Rosa Díez, que després del resultat de Galícia ja no és vot de protesta útil, en surti beneficiada. I, com es buscava, Alicia Sánchez-Camacho va apujar ahir el to contra la nova llei d'educació i Soraya Sáenz de Santamaría, des de Barcelona, va esgrimir un altre possible recurs al Constitucional. Denunciar avui el que no es discutia quan Pujol depenia d'Aznar té lògica. Es difumina que Zapatero hagi aconseguit a Euskadi el que Aznar no va aconseguir el 2001 i es retalla capacitat de maniobra als sectors del PP que volen suavitzar una mica l'actitud amb Catalunya. ¿A qui beneficia aquest maximalisme, el radicalisme espanyolista o el catalanista?. Potser a l'altiplà els uns i a Catalunya els altres. Una espiral de xoc que no s'imposa però que flota.